

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ.

ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ Β'. ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Ἡ πρόνοια καὶ ἡ φιλανθρωπία δύο τελειότητές εἰσι τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ δημιουργοῦ τῆς κτίσεως· ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός « Ἀπαύγασμα ὧν τῆς δόξης καὶ χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως » τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, συνηνωμένα ἀλλήλοις καὶ ἀχώρι-

στα ἔδειξε τὰ δύο μεγάλα ἔργα αὐτῶν· ὅπου ἡ πρόνοια αὐτοῦ, ἐκεῖ καὶ ἡ φιλανθρωπία αὐτοῦ· καὶ ὅπου ἡ φιλανθρωπία αὐτοῦ, ἐκεῖ καὶ ἡ πρόνοια· διότι εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ φιλανθρώπως ἐπρονόησε, καὶ προνοητικῶς ἐφιλανθρωπεύθη· εἰς πᾶν ἔργον

τοῦ θεοῦ βλέπεις καὶ τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν· βλέπεις τὸν αὐτὸν προνοητὴν ἅμα καὶ εὐεργέτην. Τοῦτο τὸ ψυχωφελές μάθημα διδάσκει ἡμᾶς καὶ ἡ σήμερον ἀναγνωσθεῖσα τοῦ εὐαγγελίου ὑπόθεσις. Ἔργον τῆς θείας προνοίας ἡ ἐκλογὴ τῶν θεοκηρύκων ἀποστόλων. « Ἐγὼ » ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου » ἐκλέγει τοὺς ἐξαιρέτους πάντων τῶν ἀνθρώπων οἰκουμενικούς διδασκάλους τῶν ὑψηλοτάτων τῆς εὐσεβείας δογμάτων· αὐτὴ δὲ ἡ προνοητικὴ ἐκλογὴ γέμει θείας φιλανθρωπίας· διότι ὁ σκοπὸς τοῦ κηρύγματος τῆς πίστεως καὶ τὸ τέλος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἰς αὐτὰ δὲ τὰ θαύματα καὶ τὰς ἰατρίας πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τελεσθέντα μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ πρόσκλησιν τῶν ἀποστόλων, τὴν προνοητικὴν αὐτοῦ βλέπομεν φιλανθρωπίαν· ἐφιλανθρωπεύετο ἐπὶ τοὺς ἀσθενεῖς προνοητικῶς, καὶ ἐθεράπευεν αὐτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ οἱ θεραπευθέντες καὶ οἱ θεαταὶ τῆς θαυματουργίας πιστεύσωσι τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τὸ μέγα μυστήριον. Πρόνοιαν λοιπὸν φιλάνθρωπον, καὶ φιλανθρωπίαν προνοητικὴν, αὐτὰς τὰς δύο μεγάλας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀρετὰς ἀναζωγραφεῖ ἡμῖν ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ ἱστορία. Ἀνοίξατε, εὐλογημένοι χριστιανοί, τῆς ψυχῆς τὰ ὦτα, ἵνα ἀκούσαντες τὴν σωτήριον ταύτην διδασκαλίαν, καὶ μεγαλύναντες τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ κράτος, καρποφορήσητε τὸν ἐπουράνιον καρπὸν τῶν ἐναρέτων πράξεων.

(ΚΥΡΙΑΚ. ΕΥΑΓΓΕΛ. ΤΟΜ. Α')

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβλητρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.

Ἡ αὐτὴ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας ὀνομάζεται καὶ Τιβεριάδος θάλασσα, καὶ λίμνη Γεννησαρέτ, δι' ἧς διαβαίνει ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς. Εἰς τὸν αἰγιαλὸν αὐτῆς τῆς θαλάσσης περιπατῶν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, οἵτινες, ἀλιεῖς ὄντες, ἔβαλλον τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐ κατὰ τύχην δὲ περιεπάτει ἐκεῖ ὁ Χριστός, ἀλλὰ προειδώς, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν εὐρίσκοντο εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας, ἦλθεν ἐπίτηδες ἐκεῖ, ἵνα προσκαλέσῃ αὐτούς εἰς ἀποστολὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ τῆς πίστεως κηρύγματος. Σημειώσατε δὲ τὴν ἀκριβολογίαν τοῦ εὐαγγελιστοῦ, εἰπὼν, ὅτι ἔβαλλον τὸ δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν, προσέθηκε καὶ τὸ « Ἡσαν γὰρ ἀλιεῖς » ἵνα μηδεὶς ἀμφιβάλλῃ, ὅτι οἱ πρῶτοι μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἦσαν ἀλιεῖς, ἤγουν ἄνθρωποι πτωχοὶ καὶ ἀπλοῦστατοι καὶ ἀγράμματοι. Τιούτους δὲ κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου ἐξελέξατο ὁ θεός, « Ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ », οὐδὲ βασιλεῖς καυχῶνται, ὅτι διὰ φόβου καὶ δυναστείας ὑπέταξαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν πίστιν, οὐδὲ πλούσιοι, ὅτι διὰ χρυσίου καὶ ἀργυρίου ἐκέρ-

Ματ. 4,
33.1. Κορ. 1,
29.

δησαν τὰς γνώμας, οὐδὲ σοφοί, ὅτι διὰ σαφισμάτων καὶ ῥητορικῆς τέχνης ὑπεσκέλισαν τὸν νοῦν· οὐδεμία, λέγω, ἀνθρωπίνη δύναμις δύναται καυχθῆναι, ὅτι ἤπλωσε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. « Τὰ » μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα » τοὺς σοφοὺς κατασχύνη· καὶ τὰ ἀσθενῆ » τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα κατασχύνη τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ » κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο » ὁ θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα » καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχῆσθῆται πᾶσα » σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ ». « Ὅλον τὸ καύχημα τῆς πίστεως ἐστὶ θεῖον, ὅλον ἔργον τῆς θείας χάριτος. Δύο δὲ ἀδελφοὺς πρώτους μαθητὰς αὐτοῦ ἐκάλεσεν ὁ τῶν ἀπάντων δεσπότης, ἵνα διδάξῃ, ὅτι πάντες οἱ χριστιανοὶ ἀδελφοὶ εἰσὶ καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους· ὅθεν καὶ ἔλεγεν, « Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ » μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις ». Διὰ τί δὲ ἀράγε ἐκάλεσεν αὐτοὺς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐν ἧ ἔρριπτον τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν; διὰ τούτου ἐφανέρωσεν ὑμῖν, ὅτι ἔργον τοῦ ἀποστόλου καὶ ἱεροκήρυκος ἐστίν, οὐχὶ ἵνα σώσῃ τοὺς ἀκούοντας, ἀλλὰ μόνον ἵνα ἀπλώσῃ τῆς διδασκαλίας τὸ δίκτυον· ὁ ἱεροκήρυξ, ὅποτεν κηρύξῃ, καὶ ὁ πνευματικὸς πατήρ, ὅποτεν νουθετήσῃ καὶ συμβουλεύσῃ, ἐτελείωσε τὸ ἀποστολικὸν αὐτοῦ ἔργον· ἐὰν δὲ σὺ ἀκούσας μὴ ἐπιστρέψῃς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν σου, αὐτὸς μὲν ἔχει τὸν μισθὸν αὐτοῦ διὰ τὸν κόπον τοῦ κηρύγματος, σὺ δὲ τὴν καταδίκην διὰ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας σου· διότι ἔργον μὲν αὐτοῦ

ἐστίν, ἵνα διδάξῃ καὶ συμβουλεύσῃ· ἔργον δὲ σὸν ἐστίν, ἵνα ὑπακούσῃς καὶ διορθωθῆς. Στοχασθῆτε δὲ τοῦ θεοῦ τὴν οἰκονομίαν· ὁ θεὸς ἀκονόμησεν, ἵνα εὐρεθῶσι δύο ἀνθρώποι, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, πτωχοὶ κατὰ τὴν κατάστασιν, ἀμαθεῖς κατὰ τὴν ἔξιν, ἀλιεῖς κατὰ τὴν τέχνην, ἐκλεκτοὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν, ῥίπτοντες τὸ δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Ὅτε δὲ ταῦτα ἤ τοῦ θεοῦ πρόνοια προητοίμασε, τότε ὁ μονογενὴς αὐτοῦ υἱός, ἔλθων ἐκεῖ, λέγει πρὸς αὐτούς·

Καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, ^{Ματ. 4, 19.} καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

Ἔλθετε ὀπίσω μου, ἀκολουθήσατέ μοι καὶ ἐγὼ καταστήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· ἐγὼ μὲν ἀναδείξω ὑμᾶς κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐμβαλεῖτε τὸ ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ διασπερεῖτε τοῦ θεοῦ τὸν λόγον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων· οὐκ ἐξάξετε ὀψάρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ ἀναβιβάζετε ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπιστίας· ἀνθρώπους σώσετε, οὐχὶ δὲ ἰχθύας ἀλιεύσετε. Σημειώσατε δέ, ὅτι ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Πέτρος ἦσαν πρότερον μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ· ἀκούσαντες δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔλθόντες εἶδον αὐτόν, καὶ συνωμίλησαν μετ' αὐτοῦ, πρῶτον ὁ Ἀνδρέας, εἶτα καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Σίμων, ὃν ὁ Χριστὸς τότε ὠνόμασε Πέτρον, εἰπὼν « Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφεῖς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος ». Ὅταν δὲ παρεδόθη ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς εἰς φυλακὴν, ὁ μὲν ^{Ἰωάν. 4, 42.}

αὐτῶν. 27,
28, 29.

Ἰωάν. 13,
35.

Ματ. 4, 12. **Κύριος ἡμῶν** « ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν », ὁ δὲ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὡς φαίνεται, ἐλθόντες καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ, μετήρχοντο τὴν ἀλιευτικὴν τέχνην, ῥίπτοντες τὰ δίκτυα αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ὅπου εὐρών αὐτοὺς ὁ Χριστός, προσεκάλεσε διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος.

αὐτ. 20. Οἱ δέ, εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Προθυμότεροι τοῦ προφήτου Ἑλισσαίου οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι· διότι ὁ μὲν Ἑλισσαῖος, οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι· διότι ὁ μὲν Ἑλισσαῖος, προσκαλεσθεὶς ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἡλίου εἰς τὸ προφητικὸν ὑπόβρυγμα, πρῶτον ἀπεχαιρέτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ, εἶτα ἐθυσίασε τοὺς βόας αὐτοῦ, καὶ διένειμεν αὐτοὺς τῷ λαῷ, καὶ ἔπειτα ἠκολούθησε τῷ Ἡλίῳ· ὁ δὲ Ἀνδρέας καὶ ὁ Πέτρος, προσκαλεσθέντες ὑπὸ Χριστοῦ εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα, εὐθὺς τὴν ὥραν ἐκείνην ἀφῆκαν τὰ δίκτυα καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Ἐκ τούτου μανθάνομεν πόσῃν προθυμίαν χρεωστοῦμεν εἰς τοῦ θεοῦ τὴν πρόσκλησιν. Καθὼς δὲ τότε ὁ θεάνθρωπος ἐκάλεσε τοὺς ἀποστόλους, λέγων « Δεῦτε ὀπίσω μου », οὕτω καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσκαλεῖ πάντας ἡμᾶς, λέγων· « Δεῦτε πρὸς με πάντες ». Οἱ ἀπόστολοι ἀφῆκαν, λέγει, εὐθέως τὰ δίκτυα τῶν ἰχθύων, σὺ ἄφες εὐθὺς τὰ δίκτυα τῶν σαρκικῶν σου ἐπιθυμιῶν· ἐκεῖνοι ἀφῆκαν εὐθέως τὸ ἰστίον καὶ τὸ πηδάλιον, σὺ ἄφες εὐθὺς τὴν δοξομανίαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν· ἐκεῖνοι ἀφῆκαν εὐθέως τὸ πλοῖον καὶ ἠκολούθησαν τῷ Χριστῷ, σὺ ἄφες εὐθὺς τὴν κακίαν σου, καὶ φύλαττε τὰς ἐντολάς

αὐτοῦ· ὅταν ὁ θεὸς κράζη, οὐδὲ ἀναβολή, οὐδὲ πρόφασις ἔχει τόπον. Ἰδὼν δὲ ὁ θεάνθρωπος, ὅτι ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας, ἀφέντες πάντα, εὐθὺς ἠκολούθησαν αὐτῷ, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, ἵνα καὶ ἄλλους προσκαλέσας ἀναδείξῃ ἀποστόλους καὶ μαθητὰς αὐτοῦ.

Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. αὐτ. 4, 21.

Δύο ἀπόστολοι ἐκ τῶν δώδεκα ὀνομάζονται Ἰάκωβοι· ὁ μὲν εἰς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, ὃν ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος ὀνομάζει « Ἰάκωβον μικρὸν »· ὁ δὲ ἕτερος ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μάρκ. 15, 40. Βλέπε δὲ πρῶτον μὲν, ὅτι ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος οὐκ εἶπεν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τοὺς υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἀλλ' « Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ », ἵνα δις ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα ἀδελφός, καὶ παραστήσῃ πάλιν, ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλέγονται οἱ δύο πρῶτοι μαθηταὶ ἀδελφοί, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο δευτεροί, ἵνα καταλάβωμεν, ὅτι πάντες οἱ εἰς αὐτὸν πιστεύοντες χρέος ἔχουσιν, ἵνα ὡς ἀδελφοὶ ἀγαπῶνται· δεῦτερον σημείωσον πόσῃ ἦν ἡ πτωχεία τῶν ἀποστόλων· διότι τὸ « καταρτίζοντας τὰ δίκτυα » σημαίνει, ὅτι ἰδίαις χερσὶν ἀνεκαίνιζον τὰ πεπαλαιωμένα αὐτῶν δίκτυα.

τρίτον, ὅτι ἐκέρδαινον τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα διὰ τῶν ἰδίων κόπων καὶ ἰδρώτων, δι' αὐτῶν τρέφοντες καὶ τὸν γηραλέον πατέρα αὐτῶν. Τοιούτους λοιπὸν ἄνδρας προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς κατέστησε μαθητὰς αὐτοῦ, αὐτόπτας καὶ μάρτυρας τοῦ βίου, τῶν θαυμάτων, τοῦ πάθους, τῆς ταφῆς, τῆς ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς καθόδου τοῦ ἁγίου πνεύματος, κήρυκας τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων, καὶ πάσις τῆς οἰκουμένης ὁδηγὸς καὶ διδασκάλους.

Οἱ δέ, εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Βλέπε προθυμίαν ἀνάλογον εἰς τὴν πρόγνωσιν τοῦ σωτήρος· ἀκούσαντες τὸ δεσποτικὸν κάλεσμα, εὐθὺς ἀφῆκαν καὶ τὰ δίκτυα καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ ἠκολούθησαν προθύμως τῷ καλοῦντι Χριστῷ. Τότε δὲ ἄρα γε πρῶτον αὐτοὶ εἶδον τὸν Χριστόν; καὶ τότε πρῶτον ὁ Χριστὸς ἐκάλεσεν αὐτούς; Καὶ προλαβὸν ἴσως γνωστὰ ἦσαν εἰς αὐτούς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· τότε δὲ πρῶτον ἀναμφιβόλως ἐκάλεσεν αὐτούς· διότι εἰς ταύτην μόνην τοῦ εὐαγγελίου τὴν περικοπὴν βλέπομεν τὸ πρῶτον αὐτῶν κάλεσμα, ὅπερ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διηγεῖται ἡμῖν καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος. Διὰ τί δὲ ἐγκατέλιπον τὸν πατέρα αὐτῶν; ὡς φαίνεται, αὐτὸς οὐκ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· διὰ τοῦτο αὐτοὶ ἠκολούθησαν μὲν τὸν καλέσαντα αὐτούς Χριστόν, ἐγκατέλιπον δὲ τὸν μὴ πιστεύσαντα πατέρα, προτιμήσαντες τὸν

θεὸν τοῦ ἰδίου πατρός. Σημειώσαι δέ, ὅτι οἱ μὲν τῷ Χριστῷ ἀκολουθοῦντες, ὥσπερ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, ἐξέρχονται τῆς θαλάσσης, ἤγουν τῆς πολυταράχου τοῦ κόσμου ματαιότητος, ἐγκαταλιμπάνουσι τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα, ἤγουν τὰ ἀκατάστατα καὶ πολυκίνδυνα τοῦ βίου πράγματα καὶ τὰς σωματικὰς προσπάθειάς· οἱ δὲ τῷ Χριστῷ μὴ ἀκολουθοῦντες, ὡς ὁ γέρων Ζεβεδαῖος, μένουσιν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὸ πλοῖον, τουτέστι κατακυλιούνται εἰς τὸν σάλον τοῦ κοσμικοῦ βίου καὶ εἰς τὴν ἀκαταξασίαν τῶν γηίνων πραγμάτων. Ὅτε δὲ ὁ θεάνθρωπος ἐκάλεσε τῆς ἐκλογῆς τὰ σκεύη, καὶ κατέστησεν αὐτὰ οἰκουμένικους διδασκάλους, τότε ἤρξατο τῆς σωτηρίας τὸ κήρυγμα καὶ τῆς φιλανθρωπίας αὐτοῦ τὰ παράδοξα εὐεργετήματα.

Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Λί συναγωγαὶ τόποι ἦσαν, ἐν οἷς συναθροίζομενοι οἱ Ἑβραῖοι ἀνεγίνωσκον καὶ ἐξήγουν τὰς θείας γραφάς· εἰς μίαν δὲ καὶ τὴν αὐτὴν πόλιν πολλαὶ ἦσαν τοιαῦται συναγωγαί. Εἰς τὰς ἐν Γαλιλαίᾳ λοιπὸν συναγωγὰς παῤῥησία ὁ Κύριος ἡμῶν ἐδίδασκεν, ἵνα πάντες ἀκούωσι τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, καὶ μηδεὶς ἐχῆ ἀφορμὴν, ἵνα κατηγορήσῃ αὐτὸν ὡς διδάσκοντα ἐναντίον τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· διὸ καὶ ἔλεγε πρὸς τὸν ἐπερωτῶντα αὐτὸν Καϊάφαν·

Ματ. 4,
22.

Ματ. 4,
11.

Μάρκ. 1,
20.

ἰωάν. 18,
20.

« Ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ
 » πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ
 » ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι
 » συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα
 » οὐδέν ». Ἐδίδασκε δὲ ὁ τῶν ἀπάντων
 δεσπότης, καὶ ἐκήρυττε « τὸ εὐαγγέλιον
 » τῆς βασιλείας », ἤγουν τὸ μήνυμα, ὅτι
 ἠνοιχθῆ τοῖς ἀνθρώποις ἡ βασιλεία τῶν
 οὐρανῶν. Διὸ ἔλεγεν « Ἄπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν
 » οὐρανὸν ἀνεωρότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ
 » θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας
 » ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. » ἐκήρυττε
 τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἤγουν τῆς
 εὐσεβείας τὰ δόγματα, τῆς πίστεως τὰ
 μυστήρια, τοῦ νόμου τὰ κεφάλαια, τῆς
 χρηστοθηθείας τὰ μαθήματα, δι' ὧν ὁ ἄνθρω-
 πος κληρονόμος γίνεται τῆς τοῦ θεοῦ βασι-
 λείας. Βλέπε δὲ τὴν διαφορὰν τὴν μεταξὺ
 τῶν ἔργων, ὧν ἐποίησεν ὁ θεός, ὅτε ἔδωκε

ἰωάν. 1,
52.

τὸν μωσαϊκὸν νόμον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὅτε
 ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. Εἰς τὸ
 ὄρος τὸ Σινᾶ, ὅπου ὁ θεὸς καταβάς ἔδωκε
 τὸν νόμον, ἀστραπαὶ καὶ βρονταί, πῦρ
 καίόμενον καὶ σάλπιγγες σφοδρῶς ἠχῶσαι,
 ὄρος καπνιζόμενον καὶ γνόφος βαθύς· εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν, ὅπου ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ
 ἐλθὼν ἤρξατο κηρύττειν τὸ εὐαγγέλιον,
 προσκάλεσις διδασκαλική, θαύματα φιλάν-
 θρωπα, ἰατρεία ἐν παντὶ τῷ λαῷ πάσης
 νόσου, ἤγουν πάσης βαρείας καὶ ἀνιάτου
 ἀσθενείας, καὶ πάσης μαλακίας, ἤγουν
 πάσης ἐλαφρᾶς καὶ εὐκολοθεραπεύτου ἀρ-
 ρωστίας· εἰς τὸ Σινᾶ φόβος καὶ τρόμος, εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν θάρρος καὶ παρρησία· εἰς τὸ
 Σινᾶ κρίσις καὶ δικαιοσύνη, εἰς τὴν Γαλι-
 λαίαν ἔλεος καὶ εὐσπλαγχνία· διὰ Μωσέως
 ἐδόθη νόμος, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις αὐτ. 17.
 ἐγένετο καὶ ἀλήθεια.

